

JUNKIER (2) *sb*

junkier *m a. junkiera f.*

N pl junki(e)ry (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieznany ubiór kobiety (lub jego część) wg mody niemieckiej albo może ozdobny pas lub kłamra (por. niem. Anker) (2) : By też wiołkę záłtáwić/ mieć s Pontałow tkanki/ Chcą mieć takie rękawy iuż wŕzyftki Sláchćianki. Iunkiery/ Sáltárelle/ Szuby/ Inderaki/ Przywodzą ku vtratám męże nieboraki. BielSat Dv [idem] BielRozm 25.

JW